

Björkudden 31 Juli 1886.

Mina kära!

Jag kan inte hålla mig längre utan
borjar redan i dag min första epistel,
medsändande ett "viktigt" brev, som jag
ej åtager mig att besvara. Ja, ja, tom
sedan ni vet, men skapligt ändå!

Jag har ej hunnit ha ledsamt annu
och så har jag ju Anna till ständigt
sällskap. Minnen är i staden för si-
na tankar, reste redan i onsdags.

När jag kom hem i onsdags i säll-
skap med mjölsäcken och Annas nya
dorka som jag sytt på till åt och bun-
dit fast hafvandet på, var Emil och
Anna emot mig. Pompe starkare var
så ursinnigt glad när båda nalkades
bryggan, riktigt tjöt af förfrömming.
Men när han sedan såg att det var ba-
ra jag, minskades hans glädje betyd-
ligt och han visade synbar afvegrhet när

88
mig, som nu inte var du. Smekningar
och skorpor hjälpa galls, han bemöter
mig oförtjent nog med synbar ringakt-
ning och är fortfarande melankolisk.

Dagarna ha gått ganska bra tilltills,
jag har skrifvit på f.m. och syltat på
e.m. Medan Katrina igår e.m. var
med spritarterna i bazarstugan och
Trene stök, kom anden öfver mig att
jag skulle sylta hallon. Jag plöskade
i de skönaste trädgårdshallon och
vögde dreggt med socker. Och som in-
gen köksa fans, bar jag syltgrystan
i källaren och skurade den själv!

Hvad mårne dina fina frökenhänder
skulle tyckt om det?! Men kan du
tänka dig, att sylten, som annars är
klar och lukt, är så sur, att jag y tror
den meriterar att spara till bättre.
Trädgårdshallon måste vara bra och
syrligare än skogs.

Stu plumsar jag ned med mina kus-
kallsaffärer medt i dina briljanta
Köpenhamnsminnen. Ty jag gillar
de äro briljanta. Nog skulle jag gerne

skrifvit till Mariadagen, men då had
brefvet bordt afgå som i dag från
H. förs, och det gick ingen båt. Något
då jag kommer ihåg dig den dagen, dig
och älskade mamma, som vi fingo fira
ämnets födelse. Och nu är här så tomt
både på Marior och ämnat!

Jag längtar så att få höra hur er resa
gått och hur K. hamnsjournen aflopp.
Kanske kommer ett kort i dag? I går
hade jag bref från Elsa och Arne i
Hango. De hade haft motvind de
begge första dagarna, men ändå slup-
pet fram med kryss ända till Gräskru.
Tisdag fingo de medvind och onsdag vo-
ro de i Hango. Duktig gögång och
bläst, så de en gång måste söka land
så fort som möjligt. Vätterna i båten
sköna kafs-sol-luftbad vid Klipporna,
godt karage och god matlust. Eas
bref var så treftigt, men det ryms ej
med mer. Pn torsdag redan hoppades
de vara på Thors, åtminstone om fredag.
Så att nu ha de väl, med Guds hjälp, mest
mått och få hvila ut ordentligt.

Jag blef i morgon bjuden på en utfärd
till Tibboviken som alla Thurholmss
och Ötersundsbarnar företaga. Men
jag afslög. Jag har nog af utfärder
nu för en tid och nämns ej längre
nu när skinken till är borta.

Pappa, fullmakten till Lindeman gäller
ej för penningbref, låra de sagt på posten.
Den bör vara ansvärlunda affattad och
stå "assurerade penningförsändelser"
eller något sådant. Har pappa sigill
med och vill p. sända mig en ny fullm.

Och Lja, gläd dig, din bortespade
pjäta befans liggande otvättad i en
af bruna bgräns lådor. "Skall den sän-
das i bref?!" - Vårt profkort har an-
ländt, omöjligt, oantagligt. - Anna
och jag bo i norra kammaren jemte
charjo, nya dockan. Jag har sytt pjäta
bqxor och underkjol åt henne, men
kl. saknar hon tills vidare. - Kära,
mätte ni nu njuta och må väl på allt
sätt. Inte går det någon räd på mig inte.
Posten medförde intet i dag, alltså af-
sänder j. detta. Minn älskade Gud skydde
er. J. är frisk och glad. Väntar bref! Eders T.